

Chemische onkruidbestrijding verbieden

Op 16 april jl. hebben Vewin, LTO, Natuur en Milieu en Nefyto de leden van de Tweede Kamer geïnformeerd over de stand van zaken rondom gewasbescherming. Drinkwaterbronnen worden nog steeds vervuild door chemische onkruidbestrijding. 'Deze chemische stoffen komen in het oppervlakte- en grondwater en moeten eruit gehaald worden bij de drinkwaterproductie. Dat vraagt om grote inspanningen die voorkomen kunnen worden. Het voorgenomen verbod op glyfosaat moet nu uitgevoerd worden', aldus Vewin-directeur Theo Schmitz. Het Planbureau voor de Leefomgeving en het RIVM bevestigen dit.

Teeltvrije zones

Twee van de aanwezige kamerleden twitterden naar aanleiding van de bijeenkomst. Zo meldde Carla Dik-Faber: 'De ChristenUnie wil meer ruimte voor biologische gewasbescherming.' Esther Ouwehand (PvdD): 'We moeten teeltvrije zones en akkerranden zoals die in de Hoeksche Waard opschalen naar de rest van Nederland.' Vewin is voorstander van teeltvrije zones langs sloten. Deze zorgen ervoor dat minder resten van gewasbeschermingsmiddelen in het water terechtkomen.

Verbod op glyfosaat

Het verbieden van een aantal stoffen is het meest effectieve middel om knelpunten bij drinkwaterbronnen terug te dringen, zo blijkt uit een evaluatie van het Planbureau voor de Leefomgeving (PBL). Van de chemische stof glyfosaat wordt veelvuldig een overschrijding gemeten van de norm (0,1 µg/liter). Het gebruik van middelen met glyfosaat voor onkruidbestrijding op bijvoorbeeld bestrating, door gemeenten en particulieren, zorgt ervoor dat deze stof via het riool in het oppervlaktewater terecht komt. Vewin pleit voor chemievrij beheer van de openbare ruimte, van sport- en recreatievelden, bedrijventerreinen en door particulieren. Alternatieven voor chemische onkruidbestrijding zijn mechanische verwijdering (bijv. borstelmachines), schoffelen, wegbranden of verwijderen met een hogedrukspuit. Daarmee voorkom je dat ongewenste stoffen in het grond- of oppervlaktewater

terechtkomen. Wat niet in het water komt, hoeft er ook niet uit.

Recent onderzoek van het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) toont aan dat de kwaliteit van de bronnen van ons drinkwater deels onvoldoende is. Het drinkwater zelf is wél van uitstekende kwaliteit. Het belangrijkste is: voorkomen dat verontreinigende stoffen in drinkwaterbronnen terechtkomen. Het kost de drinkwaterbedrijven grote inspanningen om gewasbeschermingsmiddelen uit het water te verwijderen. Dit is in tegenspraak met de doelstelling van de Europese Kaderrichtlijn Water, die stelt dat landen moeten werken aan een vermindering van de zuiveringsinspanning. Een verbod op glyfosaat kan hieraan bijdragen.

Motie Grashoff eindelijk uitvoeren

Ter bescherming van drinkwaterbronnen heeft de Tweede Kamer in 2011 een motie aangenomen voor een verbod op glyfosaat. De motie is nog steeds niet uitgevoerd. Staatssecretaris Mansveld heeft aangegeven deze motie uit te zullen voeren. Vewin verwacht dat hierin het verbod op glyfosaat wordt opgenomen.